

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 384

гр. Варна, 18.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

като разглежда докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20233100900568 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с вх.№ 24835/12.10.2023г., уточнена с молба с вх. № 27131/07.11.2023г., с която е предявен иск с правно основание чл.74 ТЗ от Ф. К. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж.к. „Трошево“ бл. 78, вх. Б, ет. 3, ап. 33, чрез адв. Г. А. от ВАК, срещу „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, *****.

По допустимостта:

Изложените в исковата молба твърдения обуславят извод за редовна искова молба. Искът е предявен от и срещу правосубектни и разполагащи с процесуална легитимация съгласно чл.74 ТЗ страни. Конститутивният иск е предявен в предвидения в чл. 74, ал. 2 ТЗ 14-дневен преклузивен срок, който в настоящия случай тече от деня на провеждането /28.09.2023г./, тъй като ищецът е присъствал на него чрез представител. Ищецът е легитимиран съобразно чл.74 ТЗ да оспори по този ред всички решения на общото събрание при твърдения за нарушение на повелителните разпоредби на закона или устава, поради което съдът преценява иска за допустим.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявените искове, то производството следва да се разгледа по особения ред за търговски спорове на осн. чл.365, т.3 ГПК.

Размяната на книжа, предвидена в чл.367 - 373 ГПК е приключила. На основание чл.374, ал.2 ГПК, делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, като на страните се съобщи настоящото определение, ведно с проект за доклад на делото, както и да бъдат напътени към процедура по медиация за доброволно уреждане на спора.

По доказателствата:

Представените от ищеца и ответника писмени доказателства - надлежно заверени по реда на чл.183 ГПК преписи от документи, са допустими, необходими за установяване на релевантните за спора факти и относими към предмета на делото, поради което следва да бъдат допуснати до приемане.

В исковата молба се обективира искане за задължаване на ответника да предостави оригинали на изрично посочени документи: актуално и заверено

за вярност копие от книгата на акционерите на дружеството; всички документи, които са му представени относно вписването на акционера Анг. Р. Г., ЕГН *****; протокол ОСА на „Строителен и технически флот“ АД от 26.06.2020 г.; протокола от заседание на Съвета на директорите на „Строителен и технически флот“ АД от 17.07.2023г., всички приложения към дневния ред, обсъждани и приети от ОСА, в т. ч. ГФО и доклада за дейността на дружеството за 2022 г. Съдът намира, че с отговора са представени всички материали за ОСА от 28.09.2023г. в заверени за вярност преписи, поради което искането за задължаване на ответника е безпредметно, а останалите искани документи намира за неотнормими към спора, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.

На страните следва да бъде обявено, че на съда са служебно известни обстоятелствата, отразени по партидата на ответното дружество, в Търговския регистър при Агенция по вписванията, както и обстоятелствата по образувани търговски дела в ОС - Варна.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА разглеждане на делото в открито съдебно заседание на **05.04.2024 год. от 11:00 ч.**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и препис от допълнителния отговор на исковата молба.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, на основание чл.374, ал.2 ГПК:

Производството е образувано по предявен **иск с правно основание чл.74 ТЗ от Ф. К. Ч.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж.к. „Трошево“ бл. 78, вх. Б, ет. 3, ап. 33, **срещу „Строителен и технически флот“ АД**, ЕИК 103328302, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ***** за отмяна на всички решения на Общото събрание на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 28.09.2023г. в гр. Варна. Евантуално се отправя искане за отмяна на решение по т.5 от дневния ред на Общото събрание на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 28.09.2023г. в гр. Варна, а именно за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2022г.

Ищецът Ф. К. Ч. твърди, че е акционер в ответното дружество и притежава 22 621 бр. поименни акции с право на глас, които представляват 34,29% от капитала на дружеството и се явява акционерът с най-голям брой акции. Твърди се, че съгласно данните в ТРРЮЛНЦ /Б7 вх. № 20190522133658/, ищецът се явява действителният собственик на дружеството. На 28.09.2023г. било проведено ОСА на дружеството, чието свикване и провеждане се счита за извършено при множество груби нарушения на закона и устава. На първо място се посочва, че ОС на акционерите е свикано от незаконен орган и с това приетото от Съвета на директорите решение за свикване на ОСА се счита за нищожно, като взето извън пределите на определената от закона компетентност. Обосновава, че всички решения, приети от ОСА, проведено на 28.09.2023 г., не могат да произведат действие и подлежат на отмяна като незаконосъобразни, тъй като не са приети съгласно изискванията на закона за свикване и провеждане на

ОСА. Аргументира съждението с това, че поради изтичане на мандата на Съвета на директорите, на 26.06.2020г. е извършен избор на нов състав в лицата на: Ив. П. Др., В. П. М. и Ст. Я. Ст.. Вземото решение относно избора на В. П. М. за член на Съвета на директорите на дружеството обаче било отменено с Решение № 65/07.07.2021г. по в. т. д. № 20213001000195 на Апелативен съд Варна, влязло в сила с Определение № 50618/17. 11. 2022г. по т. д. № 2514/2021г на ВКС. С това се счита, че от 17.11.2022г., СД е останал без членски състав и не може да управлява и представлява акционерното дружество. Посочва съдебна практика в подкрепа на аргумента, че решенията, взети от съвет на директорите на акционерно дружество, който е действал в намален състав, но в шестмесечния срок по чл. 252, ал. 1, т. 6, вр. т. 4 от ТЗ, са нищожни, като взети извън пределите на определената от закона компетентност. Посочва, че съгласно императивната разпоредба на чл. 244, ал. 1 ТЗ, СД се състои най-малко от три лица, т.е. посоченият колективен орган може да формира волята на юридическото лице, само ако се състои минимум от три лица. В подкрепа на изложеното посочва предвидената възможност съгласно чл. 252, ал. 1 ТЗ по иск на прокурора дружеството да бъде прекратено с решение на съда, ако в продължение на 6 месеца броят на членовете на съвет на дружеството е по-малък от предвидения в закона минимум. Според ищеца, целта на срока е да се даде възможност в неговите рамки да се попълни състава на СД чрез свикване на ОС, като след изтичане на срока съществуването на дружеството се определя като правно несъстоятелно, поради продължаващата невъзможност да бъдат вземани решения във връзка с управлението и представителството му, респективно да бъде осъществявана дейността му. Поддържа, че е нарушена и разпоредбата на чл.244 ТЗ, според която изпълнителните членове са по-малко от останалите членове на съвета на директорите и в настоящия случай СД се състои от един изпълнителен и един останал член на СД, т.е. при съотношение 1:1. Намаленият състав на СД се твърди да се извежда и от дружествените документи - Протокол от заседание на Съвета на директорите на „Строителен и технически флот" АД" от 17.07.2023г. и ГФО за 2022г.

По отношение на взетото решение по т. 5 от дневния ред на ОСА, проведено на 28.09.2023г., за освобождаване от отговорност на членовете на СД за дейността им през 2022 г., счита че начинът на провеждане на ОСА и приетото решение противоречи на закона, взето е при злоупотреба с права, като са допуснати множество нарушения на процедурните правила и на материалния закон. Излага, че акционерът и изпълнителен директор Ст. не е дал нито един смислен отговор по поставените му въпроси, както във връзка с отчета за дейността и приемането на ГФО, така и на поставените с допълнения дневен ред въпроси, включени под № 8, 9 и 10. По този начин се счита, че изпълнителният директор на дружеството и Председателят на СД нарушават основното право на акционера да бъде информиран за дружествените дела. Не били дадени никакви разяснения и по поставените въпроси за фактическата несъстоятелност на дружеството, продажбата на ДМА, кораби и недвижими имоти, в т. ч. и основния актив на дружеството - Пристанище със специално предназначение на СТФ. По допълнително включените точки от дневния ред по инициатива на ищеца били взети решения да се задължи и възложи на СД да извърши в едномесечен срок продажба чрез публична обява на следните активи, собственост на дружеството - леки автомобили ЈЕЕР Гранд Чероки 9786 и Мицубиши Паджеро 5657, като средствата от продажбата да се използват за покриване на

задълженията към бюджета и персонала на дружеството с мотивите, че: задълженията на дружеството към персонала и бюджета към 31.12.2022г. са в размер на 261 000 лева. За посочените МПС-та се твърди, че се ползвали изключително за лични нужди от членовете на СД - Ст. Ст. и Иван Др, като разходите за тях надвишавали размер от 50 000 лв. годишно, докато приходите на дружеството за 2022 г. от основната му дейност били в размер на 34 262,74 лв. Също така се твърди, че е било взето решение да се задължи и възложи на СД чрез Председателя да прекрати договора за възлагане на управление на акционерно дружество „Строителен и технически флот“ със Ст. Я. Ст., член на СД, на основание раздел IV, т.1 б.и) от договора за управление поради това, че при управлението на дружеството са извършени действия или бездействия, с които са причинени вреди на дружеството или акционерите, в т.ч. влошаване на икономическото му състояние до свръхзадълженост и неплатежоспособност. Мотиви за това били изчерпателно изложени и обосновани в становище за конкретни нарушения, причинили вреди на дружеството в резултат на действия и бездействия на членовете на СД, обявено в ТР и с материалите за ОСА от 28.09.2023г. Предложено било и вземането на решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на членовете на СД Ив. П. Др. и Ст. Я. Ст. за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви иска от името и за сметка на дружеството при мотиви, че са извършили злоумишлени действия, водещи до намаляване имуществото на дружеството чрез съзнателно сключени неизгодни сделки. „Строителен и технически флот“ АД е прехвърлил на „Бългериан билдинг кърпъни“ ЕООД имот, представляващ Пристанище със специално предназначение „Строителен и технически флот“ АД, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството при наличие на разлика между продажната и пазарната цена чрез описани в исковата молба сделки. Счита се, че е налице необоснованото занижаване на продажните цени, а разсрочването на плащането било незащитено - без уговаряне на обезпечителни клаузи за вземанията на дружеството или защитни клаузи при инфлация или неустойка в случай на забавено или пълно изпълнение. Тези договорки се считат за лишавачи дружеството от възможността да реализира печалба или да получи реалната пазарна стойност при продажбата на собствените му имоти и са в нарушение на чл. 237, ал. 2 ТЗ. С посочените сделки, се твърди, че са се намалили активите на дружеството, тъй като са сключени при нееквивалентност на престациите в ущърб на СТФ. За увреждащо поведение се посочва и съзнателното неучастие в описани обществени поръчки през 2022г. по предмета на дейност на дружеството, извършено в полза на пряк конкурент на дружеството, с което са допуснати пропуснати ползи. Поради укриване на факти и данни за финансовото състояние на дружеството, ищецът намира, че е била налице пречка акционерите да направят своя информиран избор и преценка, дали членовете на СД следва да бъдат освободени от отговорност. С това, при гласуването на точка 5 от дневния ред било допуснато нарушение на императивни правила на закона - чл. 229, ал. 2 ТЗ, тъй като решението следвало да се базира на оценка на действията или бездействията на конкретния член на Съвета, за които акционерите нямали ясна представа. Излага, че целта на решението за освобождаване от отговорност на членовете на СД е да се изключи възможността дружеството да предяви иск срещу тях или да се обори вменената от закона солидарна отговорност на членовете на СД (чл. 240, ал. 2 ТЗ), която е лична и неограничена до внесената от тях

гаранция. Изтъква, че акционерът, който гласува за освобождаването си, е лично заинтересован от приемането на такова решение, поради което е налице и конфликт на интереси, а с това и опорочаване на волята на ОСА. Излага, че според чл.230, ал.1 ТЗ, решението се взема с обикновено мнозинство от представените на събранието акции. В случая решението по т. 5 било взето с мнозинство от акциите, постигнато с гласовете на акционерите и членове на СД Др и Ст., докато изключването на гласовете им би направило невъзможно приемането на това решение. Поради това се счита, че взетото от ОСА решение е порочно поради наличието на конфликт на интереси. Обосновава се с разпоредбите на чл. 229 ТЗ, съгласно които правото на глас на акционер отпада, когато се цели предприемане на действия за ангажиране на неговата отговорност към дружеството. Упражняването право на глас от акционер при конфликт на интереси се счита за недопустимо. Ищецът посочва, че в доклада към ГФО за 2022г. било констатирано обстоятелството, че дружеството е във фактическа несъстоятелност, въпреки което членовете на СД гласували за освобождаването си от отговорност. С изложеното се счита, че начинът на формиране на мнозинството и приемането на решението е опорочено, тъй като са налице пороци във волята на колективния орган. Така осъществяването гласуване по т. 5 от дневния ред ищецът намира, че осуетява и приемането на решенията по т. 10 от дневния ред, защото тази отговорност вече е опростена, поради което и погасена и не може да се търси. Обяснява, че в ТЗ са предвидени две хипотези на освобождаване от отговорност на членове на съвета на директорите: освобождаване от отговорност по чл. 221, т. 10 ТЗ за периода на дейността им като членове на управителния орган; и освобождаване от отговорност по чл. 240, ал. 3 ТЗ за настъпили конкретни вреди като последица от действията им като членове на управителния орган. И в двете хипотези правото да бъдат освободени членовете на СД от отговорност е в компетентността на ОС и съответно на съда при евентуално предявяване на иски по чл. 240, ал. 2 и чл. 240а от ТЗ. Въпреки, че не било изрично предвидено изключването от участие в гласуването на акционер при вземане на решение по чл. 221, т. 10 ТЗ или по чл. 240, ал. 3 от ТЗ за освобождаването му от отговорност, ищецът счита, че това е очевидно и не се нуждае от нарочна и специална регламентация, а следва да се изведе по аналогия и от разпоредбата на чл. 229, т. 2 ТЗ с оглед защита интересите на акционерното дружество и на малцинствените права, по арг. на чл. 46, ал. 2 ЗНА. Счита се, че аналогията не се изключва от разпоредбата на чл. 46, ал. 3 ЗНА, тъй като отговорността е имуществена, а не е наказателна, административна или дисциплинарна. Налагането на този начин на гласуване -с участието на акционерите, които са в конфликт на интереси, се определя като нарушение на процедурните правила и че е в противоречие със законовата забрана за упражняване право на глас от акционер при конфликт на интереси, уредена в чл. 229 ТЗ. Посочва се, че липсата на решение на ОСА по чл. 221, т. 10 ТЗ за освобождаване на членовете на Съвета на директорите от отговорност е от съществено значение за успешното провеждане на иска за реализиране на имуществената отговорност на членовете на управителния орган на дружеството, а наличието на решението по т.5 от ОСА погасява материалното право на дружеството да иска обезщетение от члена на изпълнителния орган на дружеството. По засегнатите въпроси посочва съдебна практика. Ищецът счита, че въпросът за начина на гласуване на ОСА трябва да се разглежда, като се отчита функционалната връзка между нормите на чл. 221, т. 10, чл. 229 и чл. 240а ТЗ.

Излага, че търсенето на отговорност на членове на СД изисква изрично решение за предявяване на искове срещу членовете на изпълнителния орган, какъвто въпрос бил включен в дневния ред, но с гласуването по т. 5 от дневния ред, се осуетила възможността ОСА да приеме решение за търсене на отговорност от тях за вреди съобразно посоченото в представените материали на събранието. Според ищеца употребеното в чл. 229 ТЗ понятие "акционер" е функция на правото на акционера на участие в работата на ОСА и има за цел да ограничи това участие в случаите, когато същото може да повлияе върху решенията, които ОСА трябва да вземе, за да защити интересите на дружеството. В противен случай намира, че би се позволило интересът на акционера, в това число и когато същият действа като член на СД, да доминира спрямо интересите на дружество, което е напълно несъвместимо с цялостната уредба на АД, дадена в ТЗ. В случая мнозинство за вземане на решение по т. 5 от дневния ред на ОСА на „Строителен и технически флот" АД, проведено на 28.09.2023г. се сочи, че е постигнато само заради гласовете на акционерите, които едновременно са и членове на СД, чиято отговорност се търси, вместо да бъдат изключени при гласуването. Налице се твърди, че е и несъответствие между книгата на акционерите и лицата, легитимирали се за участие в ОСА, тъй като имало несъответствие в броя на акциите, гласували по съответните решения, обективирани в протокола и в книгата на акционерите. Отделно от това посочва, че акциите на дружеството са винкулирани, но на ОСА се е представлявало лице, легитимиращо се с притежавани 500 бр. акции, придобити чрез принудителна продажба на 500 бр. поименни акции, притежавани от акционера-длъжник Ст. Я. Ст.. Това принудително изпълнение се счита за симулативно, съответно нищожно, целящо заобикаляне на забраната в чл. 15 от Устава на дружеството. Последица на това се посочва, че следва вписването на купувача Анг. Р. Г. в книгата на акционерите да бъде разглеждано като лишено от основание, водещо до невъзможността му да участва и гласува в ОСА. С участието му всички гласувания, а оттам и приетите решения се определят като опорочени, тъй като в приемането им е участвало лице, което не може да бъде акционер в дружеството. Отделно от това, съдържанието на протокола от ОСА ищецът намира за невярно и непълно, тъй като в него липсвали съществени разисквания, изявления и зададените въпроси и неадекватните отговори от страна на председателя на събранието. Предвид изложеното, се моли за уважаване на предявения иск.

В срока по чл. 367 ГПК, ответникът „СТРОИТЕЛЕН И ТЕХНИЧЕСКИ ФЛОТ" АД, ЕИК: 103328302 е депозирал **отговор на исковата молба**. Намира исковата молба за редовна, но нововъведените фактически твърдения с уточняващата молба от 07.11.2023г. за преклудирани и неподлежащи на разглеждане от съда, тъй като са релевирани извън преклузивния срок по чл. 74, ал. 2 ТЗ. Ответникът оспорва като неверни всички фактически твърдения, касаещи виновното, противоправно и вредоносно поведение на членовете на СД при дейността им през 2022г. и по - рано, като намира същите за неотнормирани към предмета на спора, тъй като той се свежда до проверка на материалната и процесуална законосъобразност на решенията на ОСА, но не и на тяхната целесъобразност. Счита, че исковите срещу решенията по т.1, т.2, т.3 и т.10 от дневния ред са недопустими. На първо място счита, че решенията по т. 1, т. 2, т. 3 от дневния ред касаят приемането на отчета на СД за дейността на дружеството, годишният финансов отчет и доклада на дипломирания експерт - счетоводител на дружеството за 2022 г., като

отмяната на тези решения не би променила правното положение на акционера Ч. и не би способствало за реализиране на негови членствени права. На следващо място намира, че решението по т. 10 от дневния ред е процедурно и с него се приема да не се гласува по същество по тази точка от дневния ред на ОСА, свързана с приемане на решение за ангажиране на отговорността на членовете на СД за вреди по чл. 240, ал. 2 ТЗ и оправомощаване на акционера Ф. К. Ч. да предяви такива иски от името и за сметка на дружеството, поради което се счита, че липсва правен интерес от отмяната му, тъй като подобно отрицателно решение няма никакви правни последици, нито в правната сфера на отделните акционери, нито в тази на търговското дружество. Отмяната на посочените четири решения на ОСА ответникът излага, че не би постигнала присъщото на конститутивните съдебни решения преобразуващо действие - не би възстановила някакво предходно правно положение, нито би създала ново такова, поради което интерес от търсената по този ред правна защита за страната се счита, че не съществува. Излага, че невъзможността с постановено положително за правоимащия конститутивно решение да се създаде правна промяна, т. е. целеното ново правно положение, изключва допустимостта на иска, поради отсъствие на интерес от търсената с него правна защита, поради което обосновава недопустимост на исковите спрямо посочените решения. Посочва съдебна практика. Исковите срещу останалите решения на ОСА от 28. 09. 2023 г. намира за допустими.

Ответникът оспорва изцяло като неоснователни предявените иски, както и всички фактически твърдения, на които са основани. Относно свикването на проведеното на 28.09.2023г. ОСА счита, че то е сторено редовно, по предвидения в закона и устава ред, при взето решение от СД за свикването му и приемане на дневния му ред при спазване на чл.223, ал.1 и ал.3 ТЗ. Публикувана била поканата за свикването му в ТРРЮЛНЦ, съдържаща всички реквизити по чл.223, ал.4 ТЗ. Писмените материали във връзка с обявения дневен ред се твърди, че са били предоставени на разположение за запознаване на акционерите в офиса на дружеството, считано от датата на обявяването на поканата. Ответникът излага, че общото събрание е протекло при дневен ред, приет и одобрен с решение на СД за свикване на ОСА по протокол от 17.07.2023 г., който бил допълнен по реда на чл.223а ТЗ, по предложение на акционера Ф. К. Ч. и по предложение на акционера Ст. Я. Ст.. Посочва, че на проведеното на 28.09.2023 г. ОСА присъствали лично или са били представлявани по пълномощие двадесет и двама акционери, притежаващи общо 62 738 броя поименни акции, представляващи 95, 49 % от капитала на дружеството, поради което счита, че ОСА е проведено при изискуемия кворум по чл. 227 ТЗ и чл. 43 от Устава. Посочва, че атакуваните от ищеца решения на ОСА са взети с изискуемото от закона и устава мнозинство, при наличието на кворум и при спазване на процедурата за приемането им, поради което ги намира за законосъобразни и целесъобразни. За коректно се посочва твърдението, че на ОСА от 26.06.2020 г. е прието решение за избор на СД в нов членствен състав, поради изтичане мандата на предходния, като за членове на СД са били избрани Ст. Ст., Ив. Др. и В. М.. Впоследствие, законосъобразността на тези решения била атакувана с иск по чл. 74 ТЗ от акционера Ф. Ч. и съответно образувано т.дело № 927/2020 г. на ВОС. Същите решения били предмет на оспорване и с иск по чл. 74 ТЗ, предявен от акционера Ат. П., като е било образувано т.дело № 913/2020 г. на ВОС. Предявеният от Петков иск срещу решението за избор на нов член на СД бил основан на твърдения, че поради съдебни оспорвания, досегашният

член на СД М. П. /негова майка/ е встъпила в длъжност през 2017 г., а не от момента на избора ѝ през 2015 г., поради което мандатът ѝ не е бил изтекъл към момента на избирането на новия СД през 2020 г., както и на твърдения, че правото му на информирано упражняване на членствените му права е било опорочено, което следвало да доведе до отмяна на всички решения на ОСА, включително на тези за избор на нови членове на СД. По образуваното по иска на Ф. Ч. т.дело № 927/2020 г. на ВОС било постановено решение, влязло в сила на 17.11.2022г., с което решенията за избор за членове на СД на Др и Ст. са били потвърдени като законосъобразни, а това за избор на М. отменено на формално основание. По-късно постановено било решение по т.дело № 913/2020 г. на ВОС, с което решението на ОСА за избор на тримата члена на СД /в т.ч. М./, е било прието за законосъобразно, а исковете - отхвърлени като неоснователни. Въззивната инстанция по в.т.д. № 199/2022 г. на ВАпС, ревизираща т.д. 913/2020г. по описа на ВОС обезсилила първоинстанционното решение, с което съдът се бил произнесъл по законосъобразността на решението за избор на Мержданов за член на СД и прекратила производството по делото в тази му част и потвърдила извода, че изборът на другите двама членове на СД е законосъобразен. Решението е обжалвано от акционера Петков с касационна жалба изцяло, за което било образувано т.дело № 705/2023 г. на ВКС, I т.о., чието заседание по допускането на касационното обжалване, е насрочено за 14.02.2024 г. Поради обстоятелството, че незаконосъобразността на избора на другите двама членове на СД - Др и Ст., е поддържана от ищеца Петков в посоченото висящо производство, то техният избор за членове на СД към този момент също не се определя като стабилен. Ответникът посочва, че поради наличието на оспорване, действащият СД не е предприел постъпки за промяна на обстоятелствата относно управителния орган по партията на дружеството в ТРРЮЛНЦ, поради което вписаният по партията на дружеството СД е в членствения състав, приет с решение на СД от 2015 г. Ответниковото дружество излага, че съгласно т. 44 от Устава, решенията на ОСА влизат в сила от момента на вписването им в ТР, поради което решенията за избор на членствен състав на СД от 26.06.2020 г. не са влезли в законна сила и затова СД, избран с решение на ОСА от 2015 г., продължава да осъществява функциите си, макар и при изтекъл мандат. Този СД се състои от трима членове - Ст., Др и Петкова и тъкмо той е взел решението за свикването на процесното ОСА и е одобрил дневния му ред и съдържанието на поканата за свикването му. Предвид изложеното, ответното дружество намира, че процесното ОСА, след като е било свикано от законен и компетентен орган в състав от законоустановения минимум от поне трима членове, то искът за отмяна на всички решения на процесното ОСА, заявен на това основание, е неоснователен.

Ответното дружество намира за неправилна тезата на ищеца, с която обосновава атакуването на решението по т. 5 от ОСА на дружеството. Излага, че разпоредбите на чл. 229, т. 1 и т. 2 ТЗ забраняват акционер да участва при гласуването на решения от ОСА за предявяване на искове срещу него или предприемане на действия за осъществяване отговорността му към дружеството. Намира, че процесното решение по т. 5 от дневния ред не попада в тези хипотези, доколкото касае освобождаването от отговорност на членовете на СД за дейността им през определен времеви период (2022 г.), а не приемане на решения за предявяване на искове или осъществяване на отговорността към дружеството на акционери. Разпоредбата се посочва, че

няма нищо общо с приемането на решения за освобождаване от отговорност на членовете на СД за дейността им и няма основание да се тълкува разширително или по аналогия. По тази причина се счита, че решение за неосвобождаване от отговорност на членовете на СД за дейността им по конкретна точка от дневния ред, е редовно, а чл. 229, т.1 и т. 2 ТЗ урежда хипотези само по отношение на акционерите. Посочената съдебна практика от ищеца се тълкува, че неедностранно подкрепя възприетото от ищеца становище. Ответникът посочва, че решението за освобождаване от отговорност не е идентично по съдържание с въпроса, дали да се търси изобщо отговорност за управление, на който и да е от членовете на съвета, тъй като последната хипотеза изисква изрично решение за предявяване на иск и тогава би се открило приложното поле на разпоредбата, изключваща конфликта на интереси. В случая се излага, че събранието изобщо не е разисквало такъв въпрос по т. 5 от дневния ред и съответно това решение не е идентично с решение за търсене на конкретна отговорност от конкретен член на СД, за да бъде очертан конфликтът на интереси, предвиден в чл. 229, т. 2 ТЗ. С това ответникът подкрепя тезата си, че не е допуснато нарушение на императивната разпоредба на чл.229, т.2 ТЗ, тъй като в нея не е регламентирана забраната на акционер да гласува против освобождаването си от отговорност. В подкрепа на това тълкуване посочва разпоредбата на чл. 240а ТЗ, даваща възможност на миноритарни акционери да предявят иск за търсене на отговорност от членове на съвета на директорите, съответно на надзорния съвет, като излага становище, че взетото решение за освобождаване от отговорност на членовете на съвета на директорите не представлява процесуална пречка за воденето на иск. Не споделя тезата на ищеца, че с вземането на решение от ОСА за освобождаване от отговорност на членовете на СД за дейността им през определен отчетен период, се осуетява възможността за търсене на отговорност за вреди от управлението на конкретния СД. Излага, че решение за освобождаване от отговорност за конкретно вредоносно поведение изключва търсенето на вреди по исков ред, е приложимо за ООД. За АД се счита, че като типична организация на инвеститори, уредбата на правата на защита на доверилите своите средства лица срещу лошо управление не може да бъде еднаква. Различията между двата вида дружества се излага, че изключва пренасянето на разрешенията, възприемани за единия вид дружества към другия. В случай, че се приеме, че с решението си за освобождаване от отговорност на целия СД за изтекла отчетна година, мнозинството акционери опрощават вредите, нанесени на АД, това не можело да засегне изрично уреденото индивидуално право на малцинството да търси отговорност по чл. 240а ТЗ. Посочва, че за разлика от органите на АД, които са подчинени на решението на общото събрание, малцинството може да го преодолее, поради личната легитимация, която законът му дава по чл. 240а ТЗ. В този смисъл се налага изводът, че предвиденият специален иск на малцинството е достатъчна гаранция за правата на акционерите срещу злоупотреба на управляващо мнозинство, поради което не се налага и специална защита за преодоляване на конфликт на интереси между дружеството и това мнозинство. С нормата на чл. 240а ТЗ се излага, че е предвидена възможност за акционерите, притежаващи поне 10 % от капитала на дружеството, да ангажират отговорността за вреди, причинени виновно на АД от членовете на управителния орган на същото, без значение дали последните са освободени от отговорност с решение на ОСА или не. Смисълът на нормата на чл. 240а ТЗ се счита, че е в това да даде

възможност по иск на акционери да се реализира отговорност на членовете на СД, както в случаите на липса на решение за освобождаването им от отговорност, така и въпреки наличието на такова решение. Аргументира и че ако се приеме тезата, че гласовете на акционерите следва да се изключват при всякакви решения, касаещи дейността по управление, ако то се осъществява от акционер, то това би наложило да се отрече и правото на акционера да гласува сам за себе си при предложения за участие в състава на органите. Видно било от дружествените книжа, че трайно наложената политика е акционери, притежаващи значителен брой акции, да бъдат избирани без приспадане на гласовете им в управителния орган и по същия начин бланкетно да бъдат освобождавани и от отговорност за изминал отчетен период. Ответникът твърди, че дори и при приспадане на гласовете на акционера Ст. Ст., с оглед изключване на конфликта на интереси, то гласувалите за решението по т. 5 от дневния ред акционери отново биха формирали мнозинство по тази точка. Съгласно списъка на акционерите, на процесното ОСА били представени акционери, притежаващи 62 738 броя акции, от които Ст. Ст. притежавал 8 530 бр. акции. При изваждане от броя гласували за решението по т. 5 от дневния ред на притежаваните от Ст. акции, оставали 54 208 бр. акции за база, на която да бъде изчислено мнозинството по тази точка от дневния ред. „Против“ решението по т. 5 гласували акционери, притежаващи общо 26 844 бр. акции, от което следвало, че във всички случаи би било постигнато мнозинството за вземане на решение за освобождаването му от отговорност, тъй като гласувалите „за“ били 27 364 бр. акции. Излага се, че е без значение за законосъобразността на съответното решение, с оглед приложението на чл. 229, т. 2 ТЗ, дали акционерът участва в гласуването или не, ако и в двата случая биха били постигнати кворум и мнозинството за вземане на решение за освобождаването му от отговорност /в този смисъл посочва съдебна практика/. По точка 10 от дневния ред се твърди, че след проведени разисквания е постъпило процедурно предложение от акционер, да не се гласува решение по същество поради обстоятелството, че тази точка касае приемане на решение за ангажиране отговорността на членовете на СД за вреди без в същата да е посочен период, в който са настъпили тези вреди и че по предложения за решения с такъв предмет вече е било гласувано на предходни ОСА, респ., че правото на дружеството да ангажира отговорността на членовете на СД за вреди вече е било упражнено чрез образуване на съдебно производство с такъв предмет от миноритарни акционери, основано на твърдения за вреди, настъпили включително през 2022 г. Мнозинството от акционерния капитал е възприело това становище и е гласувало процедурно решение въобще да не се гласува по същество по тази точка от дневния ред. Процедурното решение било взето с изискуемите от закона и устава кворум и мнозинство и по тази причина се счита за законосъобразно. Видно било от съдържанието на протоколи на ОСА, проведени през 2019 г., 2020 г. и 2021 г.; 2022 г., че решения с предметно съдържание, идентично на предложеното от Ф. Ч. по т. 12 от дневния ред, са били обсъждани и по тях е било гласувано на предходни ОСА. Предявен бил и иск с правно основание чл. 240а ТЗ от миноритарните акционери Фаликс К. Ч. и Камен Липчев за ангажиране отговорността за вреди на членовете на СД за конкретни техни действия, извършени в периода от 2019 г. до 2022 г. /вкл./, за което било образувано т.дело № 330/2022 г. по описа на ВОС, висящо за момента. С това правото на дружеството да ангажира отговорността на членовете на СД за вреди за периода от 2019 г. до 2022 г. /вкл./ е било вече

упражнено. Затова на самото ОСА е било предложено да не се гласува отново за ангажиране отговорността на членовете на СД за вреди, тъй като това такива права вече били упражнени.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК ищецът е депозирал **допълнителна искова молба**, с която оспорва отговора и поддържа исквата си претенция. Оспорва твърденията на ответника, че избраният членствен състав на СД от 26.06.2020 г. не е вписан в ТРРЮЛНЦ поради висящността на т. дело № 705/2023 г. на ВКС, I т.о., поради което легитимен орган е гласуваният с решение на ОСА от 2015 г., състоящ се от Ст., Др и Петкова, който бил взел решението за свикването на процесното ОСА и одобрил дневния му ред и съдържанието на поканата за свикването му и с това процесното ОСА е било свикано от законен и компетентен орган. Изразява несъгласие със становището, че от така изложеното следва, че всички искове за отмяна на всички решения на процесното ОСА, заявени на това основание, са неоснователни. Ищецът намира, че според тълкувателно решение №1/06.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г., когато са опорочени процедурата по свикване на общото събрание, реда и кворума за приемане на решения или противоречат на императивни разпоредби на учредителния акт и закона, то те са незаконосъобразни. Излага, че решението от 26.06.2020 г. на ОСА на СТФ за избор членове на СД е породило действие във вътрешните отношения в дружеството още с вземането му и посочва съдебна практика, с която се приема, че при разпоредено от законодателя конститутивно действие на вписването в ТР на определени обстоятелства, решението на ОС поражда незабавно действие във вътрешните отношения в дружеството, а предвиденият конститутивен ефект на вписването намира проявление само по отношение на трети за дружеството лица, както било предвидено и в Устава на дружеството. Незабавното действие на решението за освобождаване на член на СД се счита, че се потвърждава и от подаденото заявление А5 № 20200706170153 по партията на дружеството в ТР за вписване на Решението от 26.06.2020 г. на ОСА на СТФ за избор на нов членствен състав на СД. Отбелязва, че съгласно разпоредбите на устава, е предвидена възможност за освобождаване на СД или негови членове и преди изтичане на петгодишния им мандат. Тези аргументи се твърди, че са напълно споделени от ответника в производствата по т. д. № 913/2020 г. ВОС; в. т. д. № 199/2022 г. ВАпС; к. т. д. № 705/2023 г. ВКС. Поради изтичане мандата на СД е прието посоченото решение, което отчасти е било атакувано по съдебен ред и считано от 17.11.2022г. ищецът приема, че СД е останал без членски състав и не може да управлява и представлява акционерното дружество, респективно и неговите членове не могат да представляват и управляват акционерното дружество. Твърдението, че продължава действието на стария член (членствен състав) на СД се оспорва. Оспорва възраженията, че исковете срещу решенията по т. 1, т. 2, т. 3 и т. 10 от дневния ред са недопустими, като излага, че съгласно ТР № 1/6.12.2002 г. на ВКС по т.д.№ 1/2002 г. на ОСГК всички решения на общото събрание могат да бъдат атакувани по реда на чл. 74 ТЗ, когато противоречат на повелителни норми на закона или учредителния акт и искът е предявен в преклузивния срок. Излага също, че искането за отмяна би могло да се основава на процесуална незаконосъобразност на решението (решенията), състояща се в опорочена процедура по свикване или вземане на решението, както и на материална незаконосъобразност - противоречие на решението с материалноправна норма на устава или ТЗ. По отношение на възраженията в ОИМ по иска за отмяна на решението по т. 5, ищецът посочва, че

законодателят не е въвел разграничителни критерии по отношение на това, дали ограничаване на конфликта на интереси при вземане на решения се отнася до поведението на акционер като такъв или и в качеството му и на член на СД. За водещи се считат интересите на дружеството и те, според ищеца, биха били силно отслабени, ако въведената с чл.229 ТЗ забрана е неприложима в случая, тъй като това би позволило интересът на акционера, в това число и когато същият действа като член на СД, да доминира спрямо интересите на дружество, което се определя като напълно несъвместимо с цялостната уредба на АД, дадена в ТЗ. За неоснователен се сочи и отводът за пресъдено нещо поради спецификата на иска по чл. 74 ТЗ. Не споделя и поддържаното в условие на евентуалност твърдение, че дори да се приложи правилото на чл. 229 ТЗ и да се изключат гласовете на акционерите – членове на СД, то във всички случаи би било постигнато мнозинството за вземане на решението в частта му относно освобождаване от отговорност конкретно на члена на СД Ст. Ст.. Ищецът излага, че видно от протокола за проведеното събрание, гласуването е на решение, относимо за целия СД и при този начин на гласуване следва да се изключат гласовете и на другите двама члена на СД и акционери в дружеството. Твърди, че в посочената от ответника съдебна практика е обсъждан различен материалноправен въпрос от поставения, а именно, дали участието в ОС на лица, които не са членове, прави незаконни взетите от събранието решения. Поради изложеното, се настоява за уважаване на предявения иск и присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 373, ал.1 ГПК, ответникът е депозирал **допълнителен отговор на исковата молба**, в който поддържа наведените с отговора на исковата молба оспорвания и възражения. Излага, че промяната на членствения състав на СД, избран на ОСА през 2020 г., не е настъпила, тъй като регистърното производство е спряно с Определение № 1758/09.07.2020 г. по ч.т.д. 914/2020 г. по описа на ВОС до приключване на производството по т.д. 913/2020 г. по описа на ВОС, висящо пред касационната инстанция понастоящем. По тази причина и съгласно чл. 44 от Устава, се счита, че избраният СД през 2015 г. продължава да изпълнява функциите на управителен орган на дружеството, тъй като решенията по отношения на промяната на членствения състав на СД пораждат действие след тяхното вписване в търговския регистър.

Доказателствената тежест в процеса се разпределя както следва:

В тежест на ищеца е да докаже качеството си на акционер в ответното дружество, наличието на оспорените решения на ОСА от 28.09.2023г., които противоречат на повелителните разпоредби на закона, или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството.

В тежест на ответника е да докаже, че оспорените решения са взети валидно и при спазване на всички повелителни разпоредби на закона и устава на дружеството.

Приема за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че Ф. К. Ч. е акционер в ответното дружество; че на 28.09.2023г. е проведено ОСА, на което са взети оспорените в настоящото производство решения.

ДОПУСКА до събиране като доказателства по делото приложените към исковите молби и отговорите на исковите молби писмени доказателства.

На основание чл.155 ГПК, ОБЯВЯВА на страните, че на съда са служебно известни обстоятелствата, отразени по партидата на ответното дружество, в Търговския регистър при Агенция по вписванията, както и обстоятелствата по образувани търговски дела в ОС - Варна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника да предостави оригинали на изрично посочени документи: актуално и заверено за вярност копие от книгата на акционерите на дружеството; всички документи, които са му представени относно вписването на акционера Анг. Р. Г., ЕГН *****; протокол ОСА на „Строителен и технически флот" АД от 26.06.2020 г.; протокола от заседание на Съвета на директорите на „Строителен и технически флот" АД" от 17.07.2023г.

УКАЗВА на страните възможността в съдебното заседание да изложат становище във връзка с доклада по делото, както и възможността да уредят доброволно възникналия помежду им спор - чрез сключване на спогодба, или чрез съдействие на медиатор.

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер, на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

НАСОЧВА страните към провеждане на процедура по **МЕДИАЦИЯ** като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на основание чл.140 ал.3 ГПК и чл.11 ал.3 Закона за медиацията.

УВЕДОМЯВА страните, че медиацията е достъпен алтернативен метод за решаване на правни спорове и за постигане на взаимно изгодно споразумение, в рамките на съдебно производство или извън него. Процедурата по медиация е неформална и поверителна. Ръководи се от медиатор - трето неутрално, безпристрастно и независимо лице, специално обучено да подпомага спорещите страни и да способства за постигане на оптимално решение на спорните въпроси.

Медиацията може да бъде осъществена без заплащане на такси в ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул. „Ангел К." № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, всеки работен ден от 9 до 17 ч.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за Окръжен съд - Варна: Нора Великова - ет. 4, стая 419, на тел. 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

Страните да се уведомят за насроченото съдебно заседание с призовки, а също и по телефон чрез процесуалните им представители.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____